

VIATA DUPA MOARTE

Minunata speranta a crestinilor

Clément LE COSSEC

Isus a spus :

**« EU SUNT
ÎNVIEREA
SI
VIATA »**

Evangelhia lui Ioan, 11:25

**« MOARTEA
A TRECUT ASUPRA
TUTUROR OAMENILOR »**

Romani 5 :12

Viata dupa moarte îngrijoreaza pe om mai mult decât moartea în sine, atunci când nu are nici credinta, nici speranta.

Pentru a încerca sa scape de aceasta teama universala, unii se înseala, afirmând, fara dovezi : « dupa moarte, nu mai e nimic, vâlul cade ».

Ceea ce spune Biblia în legatura cu viata de apoi, aduce crestinului liniste si pace. Revelatia biblica ridică vâlul de peste aceasta lume a carui vorbire nu poate sa fie înțeleasa bine, fiind atât de diferita de materie.

Vom începe cu texte al caror sens este pe înțelegerea noastra, fara sa ne lasam dusi de imaginatie si fixându-ne ca regula de a nu reda nimic mai mult

decât ceea ce spune Biblia, si de a preciza doar ceea ce Biblia precizeaza.

Când moare o persoana draga, spunem : « Domnul l-a luat, i-a sosit ceasul. El este în pace. Si-a dat sufletul. Suferintele lui s-au sfârșit. Acesta i-a fost destinul ... » etc. Si ne punem întrebarea : « Unde este ? Oare ne vede ? O sa-l mai vedem ? Îl vom recunoaste când îl vom revedea ? »

Biblia strapunge misterul vietii într-o alta lume. Ea mentioneaza soarta pe care o cunosc, si o vor cunoaste oamenii. Ea aduce raspunsuri suficiente la întrebările noastre.

Uitându-ne într-un album de familie, de la nastere si pâna la moarte, o viata nu este decât imagini si amintiri.

Este putin ! Este scurt si destinul vesnic este jucat în acest spatiu si timp. Alegerea este ireversibila.

Moartea este o realitate inevitabila cu care fiecare barbat si femeie vor fi confruntati într-o zi. Mai devreme sau mai târziu, aceasta va avea loc.

Totusi, unii traiesc ca si cum moartea nu i-ar putea ajunge niciodata. Aceasta nu îi intereseaza. Întotdeauna sunt ceilalti care mor. Va fi întotdeauna - prea devreme, spun ei, - pentru a se interesa « mai târziu ». Apoi, când moartea loveste brusc un apropiat si duce în viata de apoi o persoana iubita, șocul separarii pune capat indiferentei.

Realitatea mortii nu poate fi înțeleasa daca refuzam sa înțelegem misterul. 550.000 de francezi mor în fiecare an si nu sunt locuri suficiente în cimitire. 1220 ha sunt destinate pentru aceasta, în regiunea pariziana. Aici sunt trupurile care se întorc în tarâna. Mortii sunt aici si nu mai sunt aici.

Dupa neascultarea poruncii divine, Adam a auzit aceasta sentinta :

« În sudoarea fetei tale sa-ti manânci pâinea, pâna te vei întoarce în pamânt, caci din el ai fost luat ; caci tarâna esti si în tarâna te vei întoarce. » (Geneza 3:19)

Acest destin uman este identic pentru toti oamenii. Este o egalitate vesnica.

« Toate zilele pe care le-a trait Adam au fost de 930 de ani ; apoi **a murit.** » (Geneza 5:5)

Astfel este originea dramei umanitatii. Este pedeapsa neascultarii primului om.

« Dupa cum printr-un singur om a intrat pacatul în lume, si prin pacat a intrat **MOARTEA**, si **astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor**, din pricina ca toti au pacatuit. » (Romani 5:12)

« Moartea a venit prin om », de aceea apostolul Pavel a scris « toti mor în Adam. » (1Corinteni 15:21-22)

CE ESTE MOARTEA ?

Nu este un sfârșit, cu toate ca totul se întrerupe în acel moment ... si ca soptim lângă mort « i-a venit sfârșitul ! » Este sfârșitul existentei pamântesti si începutul unei **alte forme de viata** în lumea spirituala. Viata trecuta se continua prin viata fara sfârșit în lumea invizibila simturilor noastre fizice.

Este « trecerea obligatorie » pentru toti în Universul imaterial. Destinul fiecărei fiinte omenesti este trecerea din aceasta lume vizibila în lumea invizibila. Viata nu are sens decât atunci când înțelegem ceea ce vine dupa ea.

DECI, CE SE AFLA DE CEALALTA PARTE ?

Biblia descopera realitati greu de explicat prin vorbirea noastra umana. Isus Hristos, Însusi a trebuit sa foloseasca cuvinte obisnuite, simple pentru a ne putea imagina locuri unde cu greu putem sa ne închipuim splendoarea. De exemplu, El spune :

« În casa Tatalui Meu sunt multe locasuri. » (Ioan 14:2)

Fiecare poate sa-si imagineze aceasta casa si aceste locasuri dupa închipuirea sa. E sigur, ca ele nu au nimic asemanator cu ale noastre. Prin capacitatea noastra de înțelegere, nu putem decât sa bătjibaim, în fata sobrietatii descrierilor.

Ceea ce conteaza, este sa stim daca locul nostru este pregatit în casa Tatalui.

Biblia arata existenta mai multor locuri unde se duc mortii.

LOCUINTA MORTILOR SI A CHINULUI

Seol, sau Sheol, este un cuvânt ebraic, echivalentul cuvântului grec Hades. Versiunile franceze (si române) ale Bibliei îl traduc prin « locuinta mortilor. »

Originea cuvântului se raporteaza ideii unei gropi, a unei adâncituri, o gaura profunda închisa cu porti.

« Ziceam : „ În cei mai buni ani ai vieții mele trebuie sa ma duc la porțile Locuinței morților !” » (Isaia 38:10) si în Matei 16:18

Aceasta idee se regaseste în conceptia ebraica « seol » :

« Mai adâncă decât Locuinta mortilor. » (Iov 11:8)

« Tu îmi izbavesti sufletul din adâncă Locuinta a mortilor. » (Psalmi 86:13)

« Pentru cel înțelept, cararea vietii duce în sus, ca sa-l abata de la Locuinta mortilor, care este jos. » (Proverbe 15:24)

Locuinta mortilor este prezentata în Vechiul Testament ca fiind un loc de pustiu, unde viata duhurilor mortilor continua, o tara a întunericului, unde nu mai e cale de întoarcere si unde nu exista nici o legatura cu Dumnezeu.

« Nu se va mai ridica cel ce se coboara în Locuinta mortilor. » (Iov 7:9)

Acolo merg cei care pacatuiesc :

« Asa înghite Locuinta mortilor pe cei ce pacatuiesc. » (Iov 24:19)

Crestinii, nu vor merge, deoarece pacatele lor au fost ispasite de Isus Hristos pe Calvar si ele au fost sterse pentru totdeauna :

« Nu-Mi voi mai aduce aminte de pacatele lor », spune Domnul. (Evrei 10:17)

Isus deasemenea a mentionat Locuinta mortilor, atunci când a redat pilda bogatului nemilostiv si a saracului Lazar. El spune :

« A murit si bogatul si l-au îngropat. Pe când era el în Locuinta mortilor, în chinuri, si-a ridicat ochii în sus, a vazut de departe pe Avraam si pe Lazar în sânul lui. » (Luca 16:22-2 »)

Bogatul era în Locuinta mortilor pe care el o numeste loc de chin. (Luca 16:28) El era în acest loc, nu pentru ca era bogat pe pamânt, ci pentru ca nu a trait dupa porunca lui Dumnezeu :

« Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine însuti » (Iacov 2:8), ca nu i-a dat lui Lazar nici firimiturile care cadeau de la masa sa plina cu bucate.

În aceasta pilda a bogatului si a lui Lazar, Hristos pune în paralela Locuinta mortilor si chinurile.

Apocalipsa, ultima carte a Bibliei, este descoperirea facuta de Isus Hristos, apostolului Ioan. Este scris ca Locuinta mortilor si diavolul au fost aruncati în iazul de foc si de pucioasa, loc de chin. (Apocalipsa 20:10-14)

GHEENA

Pentru a ilustra locul de chin, Isus a folosit cuvântul Gheena.

Gheena, sau « gej-hinnom », este o vale care se întinde la picioarele zidurilor Ierusalimului. Ea se întinde pâna la Siloe. Este posibil, ca în aceasta vale a fost adorat Moloch, caruia i se aduceau copii, în sacrificiu. (2Împarati 23:10 si 2Cronici 28:2) Pentru a împiedica revenirea la aceste ritualuri pagâne, Iosia a pângarit acest loc, care a devenit un loc unde focul consuma deseurile (gunoaiele) orasului si cadavrele animalelor.

Gheena este prin acceptare escatologica, locul de pedeapsa dupa moarte. Isus îl foloseste ca imagine :

« Oricine va zice (fratelui său) : „Nebunule !” va cădea sub pedeapsa focului gheenei. » (Matei 5:22)

« Temeti-va mai degraba de Cel ce poate sa piarda si sufletul si trupul în gheena. » (Matei 10:28)

« Cum veti scapa de pedeapsa gheenei ? » (Matei 23:33)

Isus foloseste deasemenea alte cuvine din limbajul curent pentru a pune în evidenta chinurile :

« Fiul omului va trimite pe îngerii Sai ; si ei vor smulge din Împaratia Lui toate lucrurile care sunt pricina de pacatuire si pe cei ce savârsesc faradelegea, si-i vor arunca *în cuptorul aprins* ; acolo va fi plânsul si scrâsnirea dintilor. » (Matei 13:41-42 si 50)

« Aruncati-l *în întunericul de afara* ; acolo va fi plânsul si scrâsnirea dintilor. » (Matei 22:13 si 25:30)

Nimeni nu doreste o viata de chin dupa moarte. Pentru a scapa de aceasta, Hristos a aratat calea mântuirii. El a luat asupra Lui pe Calvar, suferinta si pedeapsa noastra. (Isaia 53) Biblia afirma ca cei ce cred în El, nu vor fi condamnati (Romani 8:1) : « Acum, dar, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus. » Doar, cei ce nu vor crede în Hristos vor fi osânditi. (Marcu 16:16)

Hristos a spus adevarul. Cuvântul Său nu poate fi pus la îndoiala. Exista un iad, unde vor fi chinuri. Dar, exista deasemenea un loc de odihna, de pace, de fericire.

RAIUL

Cuvântul « Rai », este citat doar de trei ori în Noul Testament :

« Astazi vei fi cu Mine în **rai**. » (Luca 23:43)

« Omul acesta ... a fost rapit în **rai**. » (2Corinteni 12:3-4)

« Celui ce va birui îi voi da sa manânce din pomul vietii, care este în **raiul** lui Dumnezeu. » (Apocalipsa 2:7)

Cuvântul ebraic « paradis » se trage din cuvântul persan « pardeis » ceea ce înseamna parc, gradina. El este deasemenea numit « sânul lui Avraam ». (Luca 16:22)

Unii considera raiul ca o locuinta temporara a crestinilor, un loc aparte în al treilea cer, un loc de odihna în asteptarea învierii.

Ceea ce conteaza, nu este ceea ce ne închipuim, ci ceea ce spune Biblia, cu exactitudine în ceea ce priveste viata crestinilor dupa moarte, în asteptarea învierii.

UNDE MERG CRESTINII IMEDIAT DUPA MOARTE ?

Dorinta noastra de a ne cunoaste destinul dupa moarte este o curiozitate legitima. Apostolul Pavel scria crestinilor din Tesalonic :

« Nu voim, fratilor, sa fiti în necunostinta despre cei ce au adormit, ca sa nu va întristati ca ceilalti, care n-au nadejde. » (1Tesal. 4:13)

Expresia « cei ce au adormit » se refera la morti, cu notiunea de odihna.

« Ferice **de acum în colo** de mortii care mor în Domnul ! „Da” zice Duhul, „ei se vor odihni de ostenele lor, caci faptele lor îi urmează.” » (Apoc. 14:13)

A muri în Domnul, înseamna a intra în odihna. Nu este un somn inconstient. Mortii care mor în Domnul sunt FERICITI de moartea lor.

Crestinul, ca si cel necredincios, sunt egali în fața mortii fizice. Trupurile lor se vor întoarce în tarâna, trecând prin procesul de putrezire. Ceea ce moare, este trupul. În acest sens, moartea este încetarea vietii pamântesti. În ceea ce priveste sufletul, locasul personalitatii, el se separa de trup, se desparte. El supravietuieste trupului.

Apostolul Iacov a scris : « trupul fara duh este mort . » (Iacov 2:26) Dar

sufletul fara trup continua sa traiasca într-o alta lume, cea invizibila, pentru vederea noastra umana. Din punct de vedere material, este imposibil cu vorbirea noastra pamânteasca de a explica invizibilul, care este imaterial, nepalpabil (care nu se poate pipăi) si infinit.

Totusi, Biblia contine câteva descoperiri, suficiente pentru credinta noastra. Prin ele, primim încurajare si speranta.

Apostolul Pavel a fost « rapit pâna în **al treilea cer** ... rapit **în rai** . » (2Corinteni 12:2-4) El nu ne spune ce a vazut. Precizeaza doar ca a auzit cuvinte pe care nu poate sa le spuna. El, nu spune cine le-a rostit. Vorbirea umana, pamânteasca, fiind incapabila de a le traduce, el nu dă nici un detaliu. Stim doar ca, aceasta extraordinara descoperire (revelatie), calificata de Pavel ca fiind excelenta, a fost traita de el, fara a sti daca **a fost, sau nu, în trup**. El a intrat în **rai** si spune ca aceasta experienta s-a putut face « fara trup ». Aceasta se numeste « decorporatie », adica, a iesi din trup.

La moarte, persoana iasa din trup si îl paraseste pe pamânt, ca si fluturele cu aripi stralucitoare care iasa din cocon si lasându-l pe pamânt, zboara spre cer.

Unde se afla acest rai sau al treilea cer, unde a fost rapit apostolul Pavel ? Este el oare situat dincolo de sutele de mii de galaxii care sunt în miscare în univers si sunt formate din zeci de mii de sisteme planetare ? Cine va sti sa precizeze locul în imensitatea cosmosului ? Aceasta are putina importanta. Esentialul este sa stim ca noi vom fi într-o zi acolo, unde locuiește Hristos.

După moartea Sa pe cruce, înviere și înălțare, « Isus n-a intrat într-un locas de închinare facut de mâna omeneasca, ... ci a intrat

CHIAR ÎN CER » (Evrei 9:24)

Când apostolii au asistat la înaltarea lui Isus, doi îngeri li s-au aratat si le-a spus :

« Acest Isus, care **S-a înaltat la cer** din mijlocul vostru, v-a veni în acelasi fel cum L-ati vazut **mergând la cer** » (Fapte 1:11)

Da, Isus S-a înaltat la cer. În cer, El s-a înfatisat pentru noi înaintea lui Dumnezeu, mijlocind pentru noi. (Romani 8:34)

Prin credinta, noi deasemenea putem sa avem acces, dupa cum spune Biblia :

« Prin sângele lui Isus avem o intrare sloboda în Locul Preasfânt (acolo unde a intrat Hristos, adica chiar în cer), pe calea cea noua si vie (nu e decât una) pe care a deschis-o El, prin perdeaua dinauntru, adica trupul Sau. » (Evrei 10:19-20)

Prin moartea Sa pe cruce, Hristos ne-a deschis intrarea în cer ! Ce minunata binecuvântare !

Putin înainte de a muri, Isus a spus ucenicilor Sai :

« Ma voi întoarce si va voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, sa fiti si voi. » (Ioan 14:3)

A fi cu El si a fi ACOLO UNDE ESTE EL, iata ceea ce a promis Isus ucenicilor Sai.

Vom fi noi cu El, imediat dupa moarte ?

Raspunsul este afirmativ. Apostolul este sigur despre aceasta întâlnire cu Hristos de la

plecarea de pe acest pamânt, imediat ce vom parasii trupul nostru, pe care îl compara cu un cort pamântesc temporar.

« Daca se desface casa pamânteasca a cortului nostru trupesc, (adica daca vine moartea) avem o cladire **în cer** de la Dumnezeu, **o casa** care nu este facuta de mâna, ci este **vesnica**. » (2Corinteni 5:1)

Apostolul spune foarte clar că cladirea noastra este

ÎN CER

si nu într-un loc intermediar, într-un fel de sala de asteptare, numita « purgatoriu. »

« Suntem plini de încredere si ne place mult mai mult sa parasim trupul acesta, **ca sa fim acasa la Domnul**. » (2Corinteni 5:8)

Credinta sa în viata de dincolo este în asa masura, ca el spune :

« As dori sa ma mut si **sa fiu împreuna CU HRISTOS**. » (Filipeni 1:23)

Sa ma mut, spune apostolul. Moartea este pentru el o plecare spre o destinatie binecuvântata si nu ca un sfârșit, ca un capat.

A pleca ! Dar, unde ?

« **ÎMPREUNA CU DOMNUL, CU DOMNUL** », spune el.

Acolo unde este Domnul, este CERUL. Nu este oare scris ? :

« Isus Hristos, care sta la dreapta lui Dumnezeu, dupa ce S-a înaltat **LA CER**. » (1Petru 3:21-22)

Deci, nici o îndoiala, crestinul care paraseste pamântul își lasa trupul aicia jos si sufletul său se ridică LA CER, CU DOMNUL.

Iata-ne deci bine informati. Este sigur, este **O CERTITUDINE**. Nu-i de mirare ca apostolul Pavel a spus :

« Pentru mine a trai este Hristos si **A MURI ESTE UN CÂSTIG**. » (Filipeni 1:21)

Pe acest pamânt, **ÎN** trupul nostru, noi suntem « **DEPARTE DE DOMNUL** », spune apostolul Pavel. (2Corinteni 5:6) Iata, de ce moartea este pentru el un câstig si el prefera « **SA PARASIM** trupul acesta, ca sa fim **ACASA** la Domnul. » (2Corinteni 5:8)

Apostolul Pavel dorea sa plece, dar respecta viata. Nimeni nu are dreptul sa o distruga : « Sa nu ucizi » (Marcu 10:19), aceasta este porunca lui Dumnezeu. În timpurile noastre, când se vorbeste mult despre abort, despre eutanaziere, de sinucidere, este important de a reaminti ca de la aparitia vietii si atâta timp cât exista, a ucide sau a te sinucide este o încălcare a poruncii divine.

Faptul ca traind în trup, noi suntem « departe », nu contrazice promisiunea lui Isus, de a fi cu ucenicii Sai în fiecare zi, pâna la revenirea Sa. (Matei 28:20)

A fi departe, înseamna pur si simplu a merge prin credinta, fara a avea acces la prezenta **VIZIBILA** a lui Hristos, pe când aceasta, va fi o realitate în cer.

« Gemem în cortul acesta, plini de dorinta sa ne îmbracam peste el cu **LOCASUL** nostru **CERESC**. » (2Corinteni 5:2)

ÎNVIEREA

Misterul învierii ne este descoperit în Biblie. Mai multe texte ridică vălul și ne descoperă semnificația.

Cuvântul înviere are înțelesul de reînțoarcere la viața pământească în cazul învierii făcute de Domnul Isus în timpul misiunii sale pământești :

1. Învierea unei tinere fete de 12 ani, pe nume Talita. (Marcu 5:41) Ea era acasă.
2. Învierea unui tânăr, fiul văduvei din Nain. (Luca 7:13-16) El era în sicriu.
3. Învierea lui Lazar, din Betania. (Ioan 11:44) El era în mormânt de 4 zile.

Prin aceste învieri, Isus Hristos și-a arătat extraordinara putere de a reda viața, de a face să revină sufletul în trup. Atunci, când Isus spune Talitei « Scoala-te ! », este scris că duhul ei s-a întors în ea. (Luca 8:55)

Aceste învieri au fost pentru o viață pământească limitată, deoarece, acești morți înviați, au murit din nou.

Există alte învieri care nu sunt pentru reînțoarcerea la viața pământească, ci, despre care Isus a explicat motivul : fie pentru viața veșnică, fie pentru judecata ; (Ioan 5:24-29)

« Va fi o înviere a celor dreți și a celor nedreți. » (Fapte 24:15)

Învierea creștinilor, făcuți neprihanți prin Isus Hristos (Romani 5:19), va avea loc la revenirea Domnului. Apostolul Pavel o numește « învierea din morți. » (Filipeni 3:11)

CEI MORTI ÎN HRISTOS VOR ÎNVIA CEI DINTÂI

« Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El. » (1 Tesaloniceni 4:14)

Aceasta se va petrece la revenirea lui Hristos, cum o precizează apostolul Pavel :

« Iata, în adevar, ce va spunem prin Cuvântul Domnului : noi CEI VII, care vom rămâne pâna la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiti. Caci însusi Domnul, cu un strigat, cu glasul unui arhanghel si cu trâmbita lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, si **întâi vor învia cei morti în Hristos**. Apoi, noi cei vii, care vom fi ramas, vom fi rapiti toti ÎMPREUNA cu ei, în nori, ca sa întâmpinam pe Domnul în vazduh. (1Tesaloniceni 4:15-17)

Putem sa ne imaginam cu usurinta ca cei care vor muri în credinta chiar înainte de revenirea lui Isus, vor învia, fie pe patul lor, fie în sicriul lor, fie în mormânt, si ca ei se vor adauga celor în viata, pentru a se înalta la întâlnirea cu Domnul. Dar cum se poate face învierea pentru cei morti acum 1.000 sau 2.000 de ani ?

– Cum se va întâmpla cu învierea crestinilor care au fost mâncați de lei ?

Aceasta întrebare a fost formulata de niste studenti, într-un restaurant din orasul Caen (Franta), unde colegul meu René Hébert si eu însumi serveam masa, în anul 1941. Ei au observat ca noi am multumit lui Dumnezeu înainte de a mânca, si au facut aceasta remarca pentru a ne batjocori, încercând sa ne puna într-o situatie proasta datorita credintei noastre. Ei au fost în mod evident ignoranti ca si multi altii, în legatura cu învierea credinciosilor la revenirea lui Isus Hristos.

Efectiv, este usor de înteles învierea celor care sunt în morminte, dar despre cei care au fost mâncați de lei, cei care au fost arsi pe rug si a caror cenusa a fost aruncata în vânt, cei care au fost dezintegrati prin bomba atomica si nu a mai ramas nici o urma, cum se va întâmpla cu ei ?

Din fericire, Biblia ne aduce explicatia misterului :

« Dar va zice cineva : „**Cum învie mortii ? Si cu ce trup se vor întoarce ?**” » (1Corinteni 15:35)

Dupa ce a pus aceasta întrebare, pe care noi v-o punem deasemenea, apostolul Pavel da un raspuns simplu si clar :

« Ce semeni tu nu învie, daca nu moare mai întâi ... nu orice trup este la fel ; ci altul este trupul oamenilor, altul este trupul dobitoacelor, altul este trupul pasarilor, altul al pestilor ... Tot asa, sunt TRUPURI CERESTI si trupuri pamântesti ... Asa este si învierea mortilor ... Este semanat TRUP FIRESC si învie TRUP DUHOVNICESC. » (1Corinteni 15:36-44)

Învierea nu este întoarcerea trupului mort la viata pamântesca, este SCHIMBAREA TRUPULUI, ÎMBRACAREA CU UN TRUP NOU, diferit de primul în ce priveste constitutia.

« Dupa cum am purtat chipul celui pamântesc, tot asa vom purta si chipul Celui ceresc. » (1Corinteni 15:49)

« Când semeni, semeni nu trupul care va fi, ci doar un graunte, cum se întâmpla : fie de grâu, fie de alta samânta. » (1Corinteni 15:37)

Astfel va fi la înviere !

Daca aici jos « traím în trup » cum spune apostolul Pavel (Filipeni 1:22), nu este la fel în viata de dupa moarte. Mortii în Hristos traiesc aproape de Domnul, în asteptarea îmbracarii cu TRUPUL CERESC la ora învierii.

Dumnezeu, care a creat 790.000 de specii de animale si miliardele de stele, este

capabil sa ne schimbe într-o clipita într-un alt corp.

« Întâi vor învia cei morti în Hristos. » (1Tesaloniceni 4:16) Deoarece aceasta se refera la TOTI CRESTINII morti în cursul secolelor, de la moartea lui Hristos pe Calvar, si nefiind vorba de a reda viata pamântesca unor trupuri moarte, ne este greu sa ne imaginam cum se va produce aceasta înviere, mai ales ca este scris ca CEI VII vor fi SCHIMBATI, pentru ca împreuna sa se întâlneasca pe norii cerului. Învierea mortilor si schimbarea celor vii se va face într-o clipa. (1Corinteni 15:52)

Notiunea de timp si de distanta nu va mai fi.

Elevii de la Centrul de Formatie Biblica nu reuseau sa înțeleaga cum se va face întâlnirea pe norii cerului a tuturor crestinilor din lumea întreaga, când pamântul este rotund. Eu le-am explicat ca pamântul are o circumferinta de 40.000 Km. În acelasi timp, lumina parcurge 300.000 km pe secunda si un simplu calcul ar permite sa înțelegem ca daca crestini ar fi înaltati la aceasta viteza, ar fi deajuns o zecime de secunda pentru a aduna miliarde de barbati si femei care de 20 secole formeaza Biserica ce apartine lui Hristos.

Îmbracarea într-un trup nou va fi asa de rapida ca nu putem sa ne imaginam macar. Chiar hainele noastre de aici de jos vor disparea ca prin minune, într-o clipa, pentru a fi înlocuite cu o haina alba.

« Cel ce va birui va fi îmbracat în haine albe. » (Apoc. 3:5)

« Acestia, care sunt îmbracati în haine albe, ... si-au spalat hainele si le-au albit în sângele Mielului. » (Apoc. 7:13-14)

« Si I s-a dat sa se îmbrace (sotia Mielului) cu in subtire, stralucitor si curat. » (Apoc. 19:8 si 14)

Crestinii care sunt deja aproape de Domnul si cei care sunt pe pamânt se vor gasi împreuna îmbracati în alb cu o rapiditate care întrece orice imaginatie. Dumnezeu care a creat lumina si care este lumina, nu este limitat nici de timp, nici de spatiu, si El va înfaptui aceasta minune a reînălțării tuturor celor rascumparati.

Va fi o ÎNTÂLNIRE IMEDIATA a unora si altora pentru a întâmpina pe Domnul « în vazduh ». (1Tesaloniceni 4:17)

Atomii si moleculele pamântesti ale trupului (carnea si sângele nu poate sa mosteneasca Împaratia lui Dumnezeu – 1Corinteni 15:50) se vor dezintegra într-o clipa si vor disparea pentru totdeauna pentru a face loc trupurilor noi.

Nu trupul pământesc va retrăi, ci cel pământesc, muritor va fi înlocuit cu cel ceresc, nemuritor.

Aceasta se numeste SCHIMBARE sau TRANSFORMARE.

« Cetatenia noastra este în ceruri, de unde si asteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos. El va SCHIMBA trupul starii noastre smerite si-l va face ASEMENEA TRUPULUI SLAVEI SALE. » (Filipeni 3:20-21)

Tot asa cum grauntele mort, fara viata, lasa locul unui graunte nou, la fel firea pamântesca va fi transformata într-o fire cereasca, incoruptibila, perfecta, asemanatoare cu a lui Hristos Însusi.

« Când semeni, semeni nu trupul care va fi, ci doar un graunte cum se întâmpla : fie de grâu, fie de alta samânta. Apoi Dumnezeu îi da un trup, dupa CUM VO-

IESTE . » (1Corinteni 15:37-38) Si, Îi place lui Dumnezeu sa ne dea un TRUP GLO-
RIOS asemanator Fiului Său, Isus Cel Înviat ! Ce mare har !

Isus spune :

« Cei ce vor fi gasiti vrednici sa aiba parte de veacul viitor si de învierea dintre cei
morti, nici nu se vor însura, nici nu se vor marita. Pentru ca **nici nu vor putea muri**,
caci vor fi ca îngerii. Si vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii. » (Luca 20:35-36)

Tuturor celor ce cred în Isus, El le-a dat dreptul sa se faca copii ai lui Dumne-
zeu (Ioan 1:12), si ei vor avea parte la aceasta înviere la revenirea lui Isus Hristos,
dupa aceasta promisiune :

« Hristos a înviat din morti, pârga celor adormiti ... Toti vor învia în Hristos ;
dar fiecare la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod ; apoi, la venirea Lui, CEI CE
SUNT AI LUI HRISTOS. » (1Corinteni 15:20-23)

ÎNVIEREA LUI ISUS HRISTOS

**Moartea este PUNTEA care se deschide pentru crestin spre o alta VIATA
mai frumoasa, într-o pace si fericire fara sfârșit.**

ÎNVIEREA LUI HRISTOS ESTE O GARANTIE.

Trupul lui Hristos nu a cunoscut putrezirea. (Fapte 2:27) El a suferit o transformare
cu proprietati noi pe care nu putem sa ni le explicam. Schimbarea la față, a fost ca un
început :

« Pe când Se ruga **I s-a schimbat înfatisarea fetei, si îmbracamintea I s-a
facut alba stralucitoare.** Si iata ca stateau de vorba cu El doi barbati : erau Moise si
Ilie, care se aratasera în slava si vorbeau despre sfârșitul Lui pe care avea sa-l aiba în
Ierusalim. » (Luca 9:29-31)

Iata, vâlul a fost ridicat putin pentru a ne face sa înțelegem ca viata continua
dupa moarte si ca Hristos a carui față si îmbracaminte au fost schimbate, a învins
moartea.

La învierea Sa, El nu mai avea camasa care a fost trasa la sorti de soldati pe
muntele Golgota. Isus avea o îmbracaminte noua. Aici este un mister. Curiozitatea
noastra ar vrea sa stie mai mult, dar este inutil de a dori sa explicam ceea ce Biblia nu
explica. Ceea ce ea ne învata cu seriozitate este suficient pentru a da credintei noastre
o temelie solida.

Apocalipsa Îl prezinta pe Isus îmbracat cu o haina lunga si încins cu un brâu de

aur (Apoc. 1:13) si apoi cu o haina înmuiata în sânge. (Apoc. 9:13)

« DUMNEZEU L-A ÎNVIAT, dezlegându-I legaturile mortii, pentru ca nu era cu putinta sa fie tinut de ea. » (Fapte 2:24)

Dupa învierea lui Isus, trupul Său putea traversa materia, aparând si disparând într-o clipa, cu o rapiditate extrema, iesind din legea gravitatiei.

« Pe când usile ... erau încuiate, a venit Isus. » (Ioan 20:19)

Trupul Său glorios nu este limitat nici de timp nici de spatiu.

« S-A ARATAT la peste **500 FRATI DEODATA**. În urma s-a aratat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor. Dupa ei toti, ca unei stârpituri, mi S-a aratat si mie », spune apostolul Pavel în 1Corinteni 15:6-8.

Dupa aceea, « Domnul Isus ... S-a înaltat la cer si a sezut la dreapta lui Dumnezeu. » (Marcu 16:19)

« El a si înviat, sta la dreapta lui Dumnezeu si mijloceste pentru noi. » (Romani 8:34)

Isus « a sezut la dreapta **Maririi în locurile preaînalte**. » (Evrei 1:3)

Hristos a intrat în moarte, pentru a iesi si a o învinge.

« **A NIMICIT MOARTEA**. » (2Timotei 1:10)

PRIN MOARTE, EL A NIMICIT PE CEL CE ARE PUTEREA MORTII.
(Evrei 2 :14-15) **CACI, DOMNUL A ÎNVIAT CU ADEVARAT.** (Luca 24:34)

Victoria Sa, este garantia mântuirii noastre, a învierii noastre si a intrarii noastre în viata vesnica cu Isus în cer.

Daca Hristos n-ar fi înviat, credinta noastra este zadarnica. (1Corinteni 15:17)
Învierea Lui, da crezare crucii, care salveaza pe pacatos. Crucea are valoare prin înviere.

DESTINUL NOSTRU PENTRU VIATA DE APOI SE HOTARASTE AICI PE PAMÂNT !

Iata-ne pusi în fata realitatilor vietii de apoi, dupa Biblie ! Trebuie sa alegem :

- fie locul de CHIN, departe de Dumnezeu,
- fie CERUL în prezenta lui Isus, aproape de Dumnezeu.

Destinul nostru pentru eternitate se decide aici pe pamânt.

Unii sunt prea inconstienti sau prea ocupati pentru a gândi . Exista altii, pentru care moartea este un subiect interzis, sau care refuza realitatea. Ei spun : « este prea devreme, ma voi interesa mai târziu ! »

« Mai târziu », nu ne apartine. Hristos ne-a avertizat în parabola omului bogat care a avut o recolta bogata si care-si spunea :

« „Suflete, ai multe bunatati strânse pentru multi ani ; odihnește-te, manânca, bea si veselește-te !” Dar Dumnezeu i-a zis : „Nebunule ! **Chiar în noaptea aceasta ti se va cere înapoi sufletul.**” » (Luca 12:19-20)

« Omul ... nu are putere peste ziua mortii. » (Eclesiastul 8:8)

Stiind ca va trebui sa moara, unii spun : « de ce sa ne stricam bucuria de a trai din cauza grijilor si a gândurilor negre » si ei au ca deviza : « Sa mâncam si sa bem, caci mâine vom muri. » (1Corinteni 15:32) Ei uita ca « oamenilor le este rânduit sa moara o singura data, iar dupa aceea vine judecata. » (Evrei 9:27)

Metempsihoza, sau ciclul reîncarnarii, nu este decât o credinta imaginara. Biblia este precisa : murim o singura data. Deci, înainte de a muri, trebuie luata decizia de a crede în Hristos si nu vor mai exista gânduri negre înaintea mortii !

Multi tremura la apropierea mortii, când nu au credinta, fie ca sunt saraci sau bogati, umili sau maretii. Iata, câteva citate a unor savanti si scriitori care si-au marturisit frica înaintea mortii :

« Ma tem mult de moarte. »

« Este groaznic de a muri, gândind ca am trecut pe lângă viata ... »

« Nu ma bucur la gândul ca totul se va termina pentru mine într-o zi sau alta. »

Aceasta lista ar putea continua. Este trist de a nu avea speranta.

Ce contrast între aceste cuvinte si cele ale apostolului Pavel, care spune :

« A muri este un câstig ... As dori sa ma mut si sa fiu împreuna cu Hristos, caci ar fi cu mult mai bine. » (Filipeni 1:21-23)

Ce har, de a avea credinta în Isus Hristos, de a primi prin El iertarea greselilor noastre si siguranta de a fi cu El în cer dupa moarte.

Caci « ce nadejde-i mai ramâne celui nelegiuit ; când îi taie Dumnezeu firul vietii, când îi ia sufletul ? » (Iov 27:8)

RELATIILE IMPOSIBILE CU MORTII

În Portugalia, un preot a avut o idee groaznică, de a construi o capela din aproximativ 500 de schelete adunate din cimitire și de pe câmpurile de batalie din jurul orașului Evora. Coloanele sunt făcute din craniile suprapuse și peretii făcuți dintr-un amestec de mortar și oase. Din loc în loc schelete întregi, atârinate în apropierea amvonului, vă dau frisoane. Pe fatada capelei sunt scrise cuvinte care ne amintesc viața trecătoare de pe pământ :

« Ceea ce sunteți voi, am fost noi ; Ceea ce suntem noi, veți fi și voi. »
Sufletele nu rămân lângă oase ... Doar trupurile devin schelete ! Sufletele, nu devin fantome care bântuie cimitirele, deoarece :

Mortii « niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare. »
(Eclesiastul 9:6)

Totuși, această credință în fantome este încă foarte mare astăzi, mai ales la țigani. Ei au frica de apariția mortului, pe care îl numesc « mulo ». Nu lipsesc nici legende, aproape de aceste manifestări care sunt satanice.

Practicarea ceremoniilor cu scopul de a intra în relație cu mortii este în contradicție cu învățătura biblică. A ruga mortii calificându-i « sfinți », a se ruga pentru ei, sau a face slujbe pentru sufletele dintr-un purgatoriu imaginar, sunt tot atâtea practici condamnate de Biblie. Iată deci, câteva referințe : Leviticul 19:31, 20:6 și 27 ; 1Cronici 10:13 ; 2Împarați 23:24.

Din cele mai vechi timpuri, omul a avut această dorință de a intra în relație cu cei morți, dar, în realitate, ei intra în contact cu demonii.

Moise și profetii au combătut împotriva celor care chemau spiritele și împotriva tuturor formelor de necromanie sau de interogare a mortilor, practica ce se folosea la egipteni.

Cultul mortilor, căutarea unei comunicatii cu ei, sunt uși deschise manifestărilor spiritelor rele din lumea tenebrelor.

Crestinii, luminați de Evanghelie se țin departe de aceste lucruri și nu sunt victime.

« Dacă vi se zice însă : „Întrebați pe cei ce cheama mortii și pe cei ce spun viitorul” ... răspundeți : „Nu vă întreba oare un popor pe Dumnezeuul său ? Va întreba el pe cei morți pentru cei vii ? La Lege și la marturie !” Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai rasări zorile pentru poporul acesta. » (Isaia 8:19-20)

Omul ar dori să strângă misterul vieții de după moarte. Doctorul american Moody R., a făcut cercetări asupra vieții după moarte. El a adunat mai multe mărturii ale persoanelor care după o moarte clinică, au revenit la viața după puțin timp.

Câteva dintre ei – creștini- spun că ieșind din trupul lor, au avut o impresie plăcută de pace și o întâlnire cu o ființă luminoasă ; alții s-au simțit duși spre un loc întunecos, un vid negru. Mai mulți afirmă că au văzut derularea unui film cu amănunte din viața lor trecută, dar sunt incapabili de a descrie această ieșire de dincolo, prin cuvintele noastre. Ținând cont de faptul că ei nu au murit definitiv, declarațiile lor nu

pot sa se refere la realitatile biblice, dar dovedesc ca dupa ce trupul a încetat sa mai traiasca, fiinta umana continua sa existe fara învelisul sau trupesc.

« Sufletul lui este în el », spunea apostolul Pavel luând în brate pe tânarul cazut de la al 3-lea etaj. (Fapte 20:10)

Aceasta dovedeste ca atunci când suntem morti, sufletul nu mai este în trup. El intra în lumea invizibila si se duce fie spre lumina, fie spre tenebre. Mortii nu pot continua sa existe, decât, fie în locul de chin, fie în cer lângă Hristos, dupa cum spune Biblia.

Încercarea de a intra în legatura cu duhurile mortilor, înseamna a se aventura în lumea duhurilor rautatii, despre care ne vorbeste apostolul Pavel în Efeseni 6:12 :

« Caci noi n-avem de luptat împotriva carni si sângelui, ci împotriva capeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stapânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor rautatii care sunt în locurile ceresti. »

Sufletele plecate la Domnul, nu pot interveni în favoarea celor vii.

Într-o zi, am fost chemat sa vin la un frate crestin în vârsta de 75 de ani si care era pe moarte. M-am apropiat de patul său pentru a ma ruga împreuna cu el, când deodata îmi spune : « Taci ! ». M-am aplecat spre el si l-am auzit soptind : « Un înger m-a chemat pe nume. » Privirea lui vedea deja o alta lume si foarte linistit a lasat sa-i scape un ultim suspin.

Sufletul crestinului merge la Domnul, câteodata dus de îngeri, ca si în cazul saracului Lazar : « Saracul a murit ; si a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. » (Luca 16:22)

În acest text, al pildei bogatului nemilostiv si al saracului Lazar, Isus spune foarte clar ca mortii nu pot intra în legatura cu cei vii, doar daca învie, si nu altfel ! Bogatul spune : « Daca se va duce la ei cineva din morti, se vor pocai. » Si Avraam i-a raspuns : « Daca nu asculta pe Moise si pe proroci, nu vor crede nici daca ar învia cineva din morti. » (Luca 16:30-31)

A TRAI, ÎN CIUDA MORTII

« Cine crede în Mine, chiar daca ar fi murit, va trai », spune Isus. (Ioan 11:25)
A trai, dupa moartea trupului, cu Isus Hristos în cer, acolo unde se gaseste El asezat la dreapta lui Dumnezeu, iata ceea ce vrea sa spuna Isus.

Personalitatea nu dispare atunci când trupul încetează să mai trăiască. Ea va rămâne ușor de recunoscut.

Pe când a avut loc schimbarea la față, Isus vorbea cu Ilie și Moise. În cer, noi vom fi la masă cu PATRIARHII !

Isus spune : « Vor veni mulți de la răsărit și de la apus și vor sta la masă cu Avraam, Isac și Iacov în Împărăția cerurilor. » (Matei 8:11) Noi putem să mai adăugăm toți răscumparații, toți cei dragi nouă morți în credința în Isus Hristos. Împreună, noi vom participa la « ospatul cel mare al lui Dumnezeu. » (Apoc. 19:7)

« Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii, căci pentru El TOTI SUNT VII. » (Luca 20:38)

Da, toți sunt vii dincolo de moarte.

Cu siguranță, este o viață după moarte.

A voastră, care va fi ?

Viața de chin, departe de Dumnezeu,

Sau viața de fericire ce nu se poate exprima, cu Hristos în cer ?

Când avem credința în Isus, STIM că suntem salvați.

Avem viața veșnică. (1 Ioan 5:13) Moartea nu ne mai sperie. Creștinul știe că pentru el, moartea nu este decât o trecere într-o altă lume, unde totul este pace, calm, liniște, odihnă, totul este minunat. El va aștepta și va vedea pe Domnul.

Cerul în splendoarea și frumusețea sa, noi nu putem să ni-l imaginăm prin mijloacele noastre de vorbire, nici să-l plasăm în universul infinit. Acest cer este totuși real ca și undele invizibile care transmit sunetul și imaginile și pe care omul a ajuns să le capteze ; tot așa de adevărat ca și viteza luminii transformată în laser ; la fel de real ca și energia nucleară din care omul a descoperit doar o mică parte.

Primăvara, priveam în grădina mea deschiderea lalelelor, trecând de la verde la galben sau roșu, la creșterea clopoteilor albi ai lacrimioarelor, splendoarea culorilor panselutelor, apoi irisii, trandafirii ... Admiram frumusețea creației, puterea și știința lui Dumnezeu și îmi spuneam : Dumnezeu care face așa frumoase flori, va ști să ne dea un trup glorios, de toată frumusețea și de toată curatenia. El va putea să schimbe pământescul, întristat de atâtea necazuri, uzat de multimea anilor, într-un trup perfect, căci pentru El TOTUL este posibil.

Într-o clipă, Domnul va putea să ne transforme și totodată să ne aducă în prezența Sa, cu o viteza mai mare decât a luminii, căci pentru El timpul nu există :

Domnul zice : Eu sunt : « Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine. » El este « VIU ÎN VECII VECILOR. » (Apoc. 1:8 și 18)

Ce frumos va fi să servim pe Domnul într-un trup nou și să vedem pe toți răscumparații în prezența Domnului !

Este adevărat că despartirea este grea atunci când vom părăsi acest pământ și vom lăsa în durere un sot, o soție, copii, părinți sau prieteni, căci legături de afecțiune s-au țesut de-a lungul lunilor și anilor.

Isus Hristos Însusi, în fata mormântului lui Lazar a plâns împreună cu Marta și Maria.

« Plângeți cu cei ce plâng. » (Romani 12:15)

Dar ziua se apropie, când Isus ne va lua cu El în cer, și acolo « El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și MOARTEA NU VA MAI FI. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere. » (Apoc. 21:4)

SARACUL LAZAR AL SECOLULUI XX

Cersetorul din Bar-le-Duc

În orasul Bar-le-Duc, din estul Franței, evanghelistul Gilbert Ringenbach a mers pe strazi și din case în case, vorbind despre Domnul.

El a întâlnit un cersetor sarac și necajit, a cărui inimă a fost atinsă de mesajul calduros și afectuos pe care i-l-a adus evanghelistul. Acest om era abandonat de familie și fără prieteni. Mesajul transmis de evanghelist ne încurajează de a căuta pe cei pierduți, chiar pe cei mai nenorociți de pe pământ pentru a le vorbi despre Isus și de a-i avertiza pentru a crede în Hristos înainte ca moartea să îi surprindă.

– « Va rog, domnule, unde locuiește batrânul Mangin ? » Intrigat, omul arată cu degetul în direcția aproximativă a casei batrânului :

– « E acolo, casa din-naintea restaurantului. »

Acolo, erau niste copii care râdeau.

– « Hei, micutilor, batrânul Mangin locuiește aici ? » Ei m-au condus pe un coridor, și arătându-mi o ușă au luat-o la fugă.

Bat la ușă. O voce răgusită răspunde : Intrati ! Eu deschid. Imediat, atmosfera se schimbă. Înaintea mea este o mare mizerie. Inimă mi se strânge.

– « Tata Mangin ! » El este într-un colț în întuneric, așezat pe un pat, cum exista în închisori : câteva scânduri și o saltea găurită din loc în loc. Pantaloni murdari și haine vechi, rupte îi serveau de patură. Un câine dormea deasupra.

Pânze de paianjeni atârnavă pe pereți și tavan. Ferestrele devenite maronii de la fumul sobei, nu mai lasă să patrundă lumina de afară. Mucuri de țigări uscate erau lipite într-un colț al mesei, în apropierea unui pahar cu urme de vin. Atmosfera era un amestec de miros de tutun, de vin, de mușgai și umiditate.

Am avut dorinta sa îmbratisez pe acest batrân sarac care ma privea cu îndoiala. Perii din barba sunt amestecati cu murdaria de pe fata sa cu riduri. Parul lui carunt era nepieptenat. Din când în când își scarpina trupul, jenat.

– « Ce vreti cu mine ? »

– « Eu vin din partea cuiva care va iubeste ! »

El se mira putin, tata Mangin ! În afara de câinele său, cine ar putea sa-l iubeasca ?

Oamenii îl priveau fie cu dispret, fie cu scârba, fie cu o mila pasiva. Poate ca cineva sa-i fi facut un bine. În orice caz batrânul este singur în mizeria si pacatul sau.

– « Dumnezeu m-a trimis spre dumneavoastra, bunicule, El va iubeste ... »

Foarte repede, lacrimi au început sa curga pe barba sa murdara. El plânge în tacere, ascultând Cuvântul lui Dumnezeu, apoi plânge în hohote.

Revin mâine zi. Ce s-a întâmplat ?

Batrânul Mangin era proaspat barberit, s-a spalat, si-a lustruit pantofii pe care îi adusesem cu o zi înainte. Si apoi, iata un pantolon, o camasa, o cravata, o haina ! Iata- l înnoit pentru a veni la Adunare. Oamenii din Bar-le-Duc își întorc privirile la trecerea lui. Este un miracol ce se întâmpla pe strada !

El bea Cuvântul lui Dumnezeu, plânge la fiecare Adunare. Sunt lacrimile unui nou-nascut. Isus a venit sa se instaleze în inima lui. Tot trecutul a disparut. O viata noua, viata vesnica a intrat în sufletul său !

Mangin, cersetor murdar, betivul dispretuit, a devenit un ales al lui Dumnezeu. Nimeni nu a stiut !

La spital, un crestin aplecat deasupra lui, îi vorbeste înca despre Isus. Lacrimile curg usor. Batrânul Mangin nu lasa sa-i scape nici un cuvânt. O mare fericire inunda sufletul său, pe care Isus îl va ridica în curând la cer.

El a trait 15 zile cu Isus, aici pe pamânt. Ca si saracul Lazar, dupa ce a avut parte de necaz în timpul vietii sale, batrânul Mangin este în sfârșit mângâiat lângă Domnul.

Ca si el, « **crede în Domnul Isus si vei fi mântuit** » (Fapte 16:31), iar dupa moarte vei trai în cer cu Isus.

	VIATA Si Neputrezirea Prin Evanghelie 2Timotei 1:10

Isus a spus :
« Cine crede în Mine, chiar daca ar fi murit,
VA TRAI » Ioan 11:25

CUPRINS

Moartea a trecut asupra tuturor oamenilor	1
Ce este moartea ?	3
Deci, ce se afla de cealalta parte ?	3
Locuinta mortilor si a chinului	4
Gheena	5
Raiul	6
Unde merg crestinii ?	6
Învierea lui Isus Hristos	13
Destinul nostru pentru viata de apoi	14
Relatiile imposibile cu mortii	15
A trai, în ciuda mortii	17
Saracul Lazar al secolului XX	19
.../...	

Filmul VIETII

Ca un film rapid, viata se deruleaza pentru noi prea repede, fara a putea opri o clipa trecerea zilelor. Si totusi, în cei câtiva ani care separa leaganul de mormânt, se joaca destinul nostru vesnic. Te-ai gândit deja la aceasta ?

..... **ADEVARURI BIBLICE**

VIATA DUPA MOARTE

Aceasta carticica biblica explica simplu si serios misterul VIETII din lumea de dincolo, având ca regula de a lasa Biblia sa ne vorbeasca prin adevarul ei.

Cunoasterea revelatiilor biblice va încuraja pe credincios de a persevera în credinta si îl va bucura la perspectiva fericirii care îl asteapta dincolo.

Învatatura lui Hristos si a apostolilor, în ceea ce priveste viitorul fiintei umane, va da de gândit celui care se îndoieste, si-l va decide de a lua o buna decizie pentru a avea dreptul la intrarea în cer, imediat dupa moarte.

« Adu-ti aminte de Facatorul tau...., pâna nu se întuneca soarele, si lumina ... caci omul merge spre casa lui cea vesnica ... pâna nu se întoarce tarâna în pamânt, cum a fost, si pâna nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a dat. » (Eclesiastul 12:1-7)

